Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

Nr. 24. Den 15de December 1899. 48de Aargang.

Tale af Apostel Matthias Cowley

holdt i Tabernaklet i Salt Lake City den 9de April 1899.

Mine Brødre og Søstre: Jeg udbeder mig eders Tro og Forbønner, medens jeg skal tale til eder en kort Tid. Jeg har nydt stor Glæde i at lytte til de mange gode Raad og Formaninger, der er bleven givet i denne Konference og ved de dejlige Lovsange Koret har affunget, hvilket tilsammen har fyldt de Sidste-Dages Helliges Hjerter med himmelsk Fryd, og vil bevæge os til at eftertænke og lede os til, naar vi skulle hæve denne Konference, at øve en større Hengivenhed til det Værks Forfremmelse, som vi af Guds Naade ere knyttede til.

Jeg vil bede mine Brødre og Søstre om, at, naar Rapporterne om denne Konference ere blevne trykte, de da ville gennemlæse alle de Raad og gode Lærdomme, der er bleven givet os af Præsident Snow, hans Raadgivere, de tolv Apostle og det præsiderende Raad af de Halvfjerds, hvis Repræsentanter ere tilstede her i Aften — hvilket jeg tør love at jeg selv vil gøre — og at vi da maatte drage Nytte deraf fra Tid til anden. De givne Instruktioner ere af Vigtighed, og deres Passelighed burde være os et Vidnesbyrd om, at de ere givne formedelst Guds Inspiration. Vi ere blevne belærte i denne Konference om Ting, der skulde lede os til at ære og agte Faderen og Sønnen, og tillige ære og respektere hans Tjenere Profeterne, der have bestyret hans Kirke i denne Uddeling ned til den Administration, der nu er anbetroet dette hellige Kald. Vi ere blevne anmodede om at være mere villige end forhen til at bruge de Midler, Herren saa rigeligen har velsignet os med i disse Dale, til Herrens Værks Forfremmelse paa Jorden. I Forbindelse hermed burde vi ogsaa fortsætte og vedblive med Arbejdet for de døde. Vore Offergaver til Templerne burde forøges; og de af de Hellige, som forblive hjemme, og i Særdeleshed dem, som have erholdt Midler i rigt Maal, og som have Tid tilovers, burde gaa til Templerne i de

forskellige Distrikter og udføre Arbejdet for de døde. Hvis I ikke ere i Besiddelse af eders egne Slægtregistre, er der en Overflødighed af genealogiske Samlinger, beredte ved guddommelig Inspiration til Menneskers Hjerter, som ikke ere Sidste-Dages Hellige. Siden Profeten Elias besøgte Kirtland-Templet og overrakte Nøglerne til Frelse for de døde, har den Aand hvilet ikke alene paa de Sidste-Dages Hellige, men den har ogsaa virket paa Mænd, som aldeles ikke kendte den Aand, der tilskyndede dem til at samle genealogiske Optegnelser. Vi burde lægge Vind paa Arbejdet for de døde.

Præsident Snow og andre have henledet Brødrenes Opmærksomhed paa Nødvendigheden for at betale vor Tiende, og vi have hørt at denne Lov er tildels indstifted som et Uddannelsesmiddel til at berede os paa at efterleve et højere Princip, nemlig Indvielsesloven. Kun ved denne Lov kan Zion blive genløst. Dersom vi nu ønske at opnaa dette Maal, maa vi først øve os i at holde Tiendeloven, og vi maa være aldeles ærlige dermed og yde den i fuldt Maal for at kunne sikre os de Velsignelser, der følge Efterlevelsen af denne hellige Opfordring, hvilken Gud har anordnet som en af hans Kirkes Love.

Flere af Brødrene have paamindet os om, at vi skulde gøre Brug af de Midler, vi ere komne i Besiddelse af, til at gøre de Sidste-Dages Hellige til et mere selvstændigt Folk. Jeg kan ikke opfatte Herrens Hensigt at være saaledes, at hans Hellige skulde være afhængige af nogen som helst anden Nation. Jeg forstaar derimod, at Gud har erklæret, at Babylon skal falde — Babylon, som er Moder til Skøgen og al Jordens Fordærvelighed. Sæt en Gang, at hendes Institutioner skulde gaa til Grunde, og at vi skulde blive afskaarne fra al Forbindelse med den ydre Verden, hvilken Tilstand vilde vi da finde os i med Hensyn til vore materielle Interesser? Vi fabrikere ikke Klæder nok til at forsyne vort Folk dermed; vi fabrikere heller ikke Fodtøj nok for eget Brug; vi fabrikere ikke det, hvormed vi bedække og pryde vore Hoveder, som Mænd og Kvinder i dette Samfund. Vi gøre ikke Brug af de Elementer, hvormed Herren har saa rigeligt velsignet dette Land, og udarbejde ikke Jernet til Værktøj, som er saa uundværligt for ethvert Folk — hvilket vi dog burde gøre. Den Tid kommer, da Herren vil forlange det af os — da han vil forlange, at vore Klæder og andre Ting, som vi bruge, skal være vore egne Hænders Gerning; og derfor er det de Helliges Pligt, at bruge de Nødvendighedsartikler der kan fabrikeres herhjemme af vore Egnes Produkter, og med vore egne Hænder. Vi burde ikke bryde vore Pagter. Jeg erindrer meget godt, da ved en vis Lejlighed for nogle Aar siden nogle af vore ledende Mænd, hvoriblandt Ældste Orson Pratt og Ældste George Q. Cannon, overværede en Forsamling, der blev oplæst, hvad der kaldtes de fjorten Regler af den forenede Orden, og dette Dokument indeholdt mange store

Sandheder og Dyder. Vi gjorde hellige Løfter paa, at vi vilde erindre Sabbaten og holde den hellig; at vi ikke vilde retfærdiggøre Ungdommen i at gaa paa Forlystelser paa den Dag; at vi ikke vilde retfærdiggøre Vanhelligelse eller Gudsbespottelse. Vi lovede at vi ikke vilde tage den Højestes Navn forfængeligen eller drive Spot med hans Karakter eller andet helligt. Vi lovede udtrykkeligen, at vi vilde støtte hverandre i vore verdslige Interesser, og at vi vilde gøre Brug af de Midler, Gud har givet os, for at fabrikere de Ting, som ere nødvendige for os at bruge, medens vi udføre Guds Gerning ved Zions Opbyggelse i dette Land. Mange andre Løfter bleve givne, og vi opløftede vore Hænder i al Hellighed for Gud, ligesom vi have gjort i Eftermiddag for at opholde Guds Profet og hans Medarbejdere, der ere udvalgte til at være Guds levende Orakler til Kirken.

Jeg vil læse et Skriftsted eller to for at vise det Ansvar, der hviler paa os, og saa vil jeg slutte. Jeg vil sige til Israels Ældster, at naar de blive kaldet frem for at bære deres Vidnesbyrd, eller naar de forkynde Evangeliet enten ude eller hjemme, er det dem forbudt at prædike, medmindre de formedelst Troens Bøn faa Guds Aand og prædike under dens Indflydelse. Med Hensyn til dem, der kaldes til at forkynde Evangeliet, siges der: de skulle gaa i Rette med dem og forklare Skrifterne for dem.

„Og se, dette er et Mønster for alle dem, der blive ordinerede til dette Præstedømme, hvis Beskikkelse er at gaa ud. Og dette er et Mønster for dem, at de skulle tale, naar de drives af den Helligaand; og hvad de tale, naar de drives af den Helligaand, skal være Skriften, skal være Herrens Villie, skal være Herrens Sind, skal være Herrens Ord, skal være Herrens Røst og Guds Kraft til Saliggørelse." (Pagtens Bog, Side 113).

Mine unge Brødre og Søstre, hvad I have hørt sagt af Præsident Snow med Hensyn til at gøre Herrens Villie, er, ihvad end Verden monne sige derimod, Guds Villie, Herrens Røst, og vil være en Guds Kraft til Saliggørelse for enhver, som er retskaffen og har Mod nok til at adlyde det. Og hvilket som helst Raad, der gives af en Biskop, en Stavspræsident, eller af de præsiderende Autoriteter i enhver Afdeling af Kirkens Bestyrelse er Guds Ord og Villie, naar de ere givne under Indflydelsen af den Helligaands Lys og Tilskyndelse. „Se, I ere de, som ere ordinerede af mig, og ordinerede til Præster og Lærere. Denne Kaldelse (Apostlenes) er til at forkynde Menneskene mit Evangelium formedelst den Helligaands Kraft, som er i eder, og i Følge de Kaldelser og Gaver Gud har anbetroet eder." Denne er Maaden, hvorpaa de skulde forkynde Evangeliet: formedelst den almægtige Guds Aand og Aabenbarelse. „Derfor, opløft din Røst, og svigt ej." Vi burde ikke undslaa os eller forsømme det. Det er Guds Tjeneres Pligt, hver i sin

Stilling, at erklære Sandheden og ikke holde den tilbage. „Derfor, opløft din Røst, og svigt ej; thi Herren din Gud har talet. Derfor, profeterer, og det skal eder gives formedelst den Helligaands Kraft."

Og atter: Ældsterne, Præsterne og Lærerne af denne Kirke skulle forkynde mit Evangeliums Principper, som findes i Bibelen og i Mormons Bog, i hvilken findes Evangeliets Fylde.

„Og de skulde holde deres Pagter og Kirkens Lærdomme i Ære og rette sig derefter, og disse skulde være deres Rettesnor, efter som de skulde ledes af den Helligaand."

Og Aanden skal blive eder given ved Troens Bøn, og om I ikke erholde Aanden, skulle I ikke prædike."

Jeg kunde anføre mange flere Skriftsteder, men disse ere tilstrækkelige. Lader os tragte efter den Helligaands Ledsagelse, at den maa lede os i alle vore Handlinger og i alle vore Bestræbelser, saa vel som i at anvende i vort daglige Liv de ypperlige Raad og Formaninger, som vi have erholdt i denne Konference. Og for saa vidt som vi ville gøre deete, vil Gud den Almægtiges Aand hvile paa os, og hans Fred og Velsignelse dvæle i vore Boliger.

Glemmer ikke at holde Bøn med Familien hver Morgen og Aften, og lad hver Mand, Kvinde og hvert Barn erindre deres lønlige Bønner, saa at vi maatte drage os nær til Herren. Betal eders Tiende, og da vil Herren velsigne eder. Maa Guds Fred hvile over eder, mine Brødre og Søstre, og ledsage eder til eders Hjem, og hvile paa eders Børn, samt paa eders Hjorder og Agre, som Herren har givet eder i dette udsøgte Land, i Jesu Navn, Amen.

Tale af Apostel John W. Taylor

holdt i Tabernaklet i Salt Lake City den 9de April 1899.

Før Mødet sluttes, ønsker jeg at bære mit Vidnesbyrd til hvad, der er sagt, og om Evangeliets Sandhed. Jeg ved, at Gud lever, og at enhver Mand og Kvinde kan have dette Vidnesbyrd, hvis de ville hengive sig til Gud og holde hans Bud. Jeg ved tilvisse, at Joseph Smith var en Guds Profet fyldt med Guds Inspiration; at han var en Mand, som bestandig modtog Aabenbarelser af Jesus Kristus; at de Kræfter og Gaver, som fandtes i den oprindelige Kirke findes i Kristi Kirke i vor Tid.

Jeg vil sige til mine unge Brødre og Søstre: Lader eder ikke vildledes af Verdens Sophisterier, „thi snever er den Port, og trang er den Vej, som fører til evigt Liv, og faa ere de som finde den. Og den Port er viid, og den Vej er bred, som fører hen til Fordærvelse, og

de ere mange, som gaa ind igennem den." (Matt. 7, 13. 14.) Dersom I ville lytte til Guds Profeters Ord, og vandre paa den trange Vej, kunne I erholde et Vidnesbyrd om Sandheden af dette Evangelium. Der er nogle faa, som nyde disse Gaver og Velsignelser; der hviler et stort Ansvar paa dette Folk, som er bleven oplyst om disse Ting. Jeg vil læse nogle faa Vers, førend jeg sætter mig ned igen, nemlig Profeten Moroni's Vidnesbyrd:

„Og formedelst den Helligaands Kraft kunne I kende Sandheden i alle Ting. Og hvad der er godt, er retfærdigt og sandt, hvorfor intet godt fornægter Kristus, men bekender, at han er til.

„Og formedelst den Helligaands Kraft skulle I vide, at han er; derfor formaner jeg eder, at I ikke fornægte Guds Kraft; thi han virker med Kraft, i Overensstemmelse med Menneskenes Børns Tro, den samme i Dag, i Morgen, og til evig Tid.

„Og atter formaner jeg eder, mine Brødre, at I ikke fornægte Guds Gaver; thi de ere mange, og komme alle fra den samme Gud. Og disse Gaver uddeles paa forskellige Maader; men det er den samme Gud, som virker alt i alle; men de gives Menneskene formedelst Guds Aands Aabenbarelse til det, som er dem nyttigt.

„Thi se, een gives det ved Guds Aand at tale Visdoms Ord; og til en anden at tale Kundskabs Ord ved den samme Aand; og en anden ualmindelig stor Tro; og en anden Gaver til at helbrede ved den samme Aand;

„Og atter, en anden at kunne udføre kraftige Mirakler; og atter, en anden at profetere om alle Ting; og atter, en anden at se Engle og tjenende Aander; og atter, en anden alle Slags Tungemaal;

„Og alle disse Gaver komme formedelst Kristi Aand, og de gives enhver i Besynderlighed eftersom han vil.

„Og jeg vil raade eder, mine elskelige Brødre, til at erindre, at enhver god Gave kommer fra Kristus.

Og jeg ønsker at formane eder, mine elskelige Brødre, til at erindre, at han er den samme i Gaar, i Dag og til evig Tid; og at alle disse Gaver, om hvilke jeg har talet, hvilke ere aandelige, aldrig ville blive afskaffede, ikke saa længe som Verden staar, ikkun i Følge Menneskenes Børns Vantro.

„Derfor, er det nødvendigt at have Tro, saa er det ogsaa nødvendigt at have Haab; og dersom det er nødvendigt at have Haab, saa er det ogsaa nødvendigt at have Kærlighed.

„Og uden I have Kærlighed, kunne I ingenlunde blive salige i Guds Rige; ej heller kunne I blive salige i Guds Rige, dersom I ingen Tro have; ej heller kunne I, dersom I ikke have Haab;

„Og dersom I ikke have noget Haab, kunne I ikke andet end fortvivle; og Fortvivlelse kommer af Ugudelighed.

„Og Kristus sagde visseligen til vore Fædre: Dersom I have Tro, kunne I gøre alt, hvad jeg anser tjenligt.

„Og nu taler jeg til alle Jordens Ender, at dersom Dagen kommer, at Guds Kraft og Gaver ophøre iblandt eder, da vil det ske paa Grund af Vantro."

Jeg formaner de Sidste-Dages Hellige til at tragte efter de bedste Gaver. Om end alle de forskellige Sekter paa Jorden vilde sige, at det er unødvendigt at døbes i Jesu Kristi Navn, og at det ikke er nødvendigt at erholde Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave, saa siger jeg, at Verdens Forløsers Røst udraaber til alle Jordens Nationer formedelst hans Vidnesbyrd til Nikodemus: Uden nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke indkomme i Guds Rige." Jeg vidner for eder som en Jesu Kristi Apostel, og i hans Navn, at I ikke vilde være beredte for hans Tilkommelse, dersom I ikke nyde disse Guds Naadegaver. De ere lige saa fri for enhver af Menneskenes Børn, som en uudtømmelig Vandkilde, der udvælder til evigt Liv, dersom de ville følge de Formaninger, Brødrene have givet os i Dag. „Tragter først efter Guds Rige og dets Retfærdighed, og alle andre Ting skulle vorde eder tillagte." Hvilket herligt Løfte! Mine unge Søstre, hvor mange af eder have erholdt en Gave fra Gud? Hvor mange af eder ere blevne iført den Helligaands Kraft, som en Ild brændende i eder? Hvor mange af eder besidde Kundskab om Jesus Kristus? Hvor mange af eder, mine unge Brødre, tragte efter disse Ting? Have I en Gave fra Gud? Hvis I ikke have nogen, da stræber alvorligen efter at erholde disse Ting; thi Frelseren, idet han taler om sin anden Tilkommelse, siger, at Guds Rige skulde lignes med ti Jomfruer, af hvilke fem vare vise og fem daarlige; og han sagde, at kun de fem vise vilde have Olie i deres Lamper. Hvad er denne Olje? Det er den Helligaand, Guds Kraft til Saliggørelse; det er den Aand, der vil lede eder ind i al Sandhed. Det er den Aand, der tager af de Ting, som høre Gud til, og aabenbarer dem til Menneskene. Det er den Aand, der gør Børn lydige mod Forældre. Mine unge Venner, værer eders Forældre underdanige! Forældre, lader os ikke tillade dette Buds Overtrædelse: „Ær din Fader og din Moder, paa det dine Dage kunne forlænges i Landet, som Herren, din Gud, giver dig." Størstedelen af dette Folks Fejltagelser vilde blive rettede i de unge, om de vilde lytte til deres Forældres Raad. Fædre og Mødre ere lige saa meget berettigede til Guds Aabenbarelser for deres Familiers Gavn, som Præsident Snow er berettiget dertil for Kirkens Styrelse. Unge Mænd og Kvinder, lytter til eders Forældre! De elske eder; og I ere deres Livs Frugt, og de vilde ofre deres Liv for eder. De ere berettigede til Guds Aabenbarelse for at lede eder paa Sandhedens og Pligtens Sti. Enhver Fader og Moder vil, dersom de opfylde deres Pligter, have den Inspiration, de

skulde have, og den Kundskab som er nødvendig, for at raade deres Sønner og Døttre til at vandre paa den rette og trange Vej, som fører til evigt Liv, og I ville ikke gaa fejl, om I ville lytte til deres Raad.

Gud velsigne eder, og maa han fylde eder med sin Helligaand. Dette er en Beredelses Tid, og ikke en Tid for mange Ord. Jeg glædes ved at agtes værdig til at være iblandt eder i denne Konference, og jeg haaber, at hvad der er sagt, maa være som en Surdejg, og maa gæres blandt Folket indtil alle paavirkes deraf, indtil enhver vilde tragte efter at tjene Herren og holde hans Bud. Maa Guds Fred og Velsignelse hvile over eder, og eders Hustruer og Børn, og over Zions Land. Og maa Herren formilde Elementerne for hans Folks Bedste, at Zion maa vokse og tiltage indtil det skal fremskinne som et Lys for hele Jorden, er min Bøn i Jesu Kristi Navn, Amen.

Den 15de December 1899.

Tilbageblik paa det forbigangne.

Med dette Nummer sluttes den 48de Aargang af „Skandinaviens Stjerne“, og vi haabe, at denne ligesom de tidligere Aargange maa blive opbevaret hos mange af dens Læsere, og findes at være værd at indbinde og til at give en Plads i deres Bogreol. Vi have selv ofte Lejlighed til at sætte Pris paa de tidligste saavel som senere Aargange af dette Værk, dels paa Grund af deres historiske Indhold og dels for de mange herlige Prædikener af Guds inspirerede Mænd, vor Tids Profeter og Apostler. For de Hellige ere disse Taler Guds Ord, lige saa rent, sandt og helligt som Bibelens Ord, eftersom Guds Tjenere i vor Tid erholde det paa samme Maade og fra samme Kilde, som hans Tjenere i fordums Dage. Kanske nogen vil spørge: Er dette virkelig Tilfældet, og kan det bevises? Vi svare: ja, ved Sammenligning vil enhver, som er fordomsfri i sit Hjerte, kunne se dette; thi Ordene lyde ens og gaa ud paa at bringe Menneskene til at se deres Ufuldkommenheder, og lede dem til Omvendelse fra Synd og Vildfarelse frem til Sandhed og Dyd. Deres Ord have til Formaal at ophøje Menneskene og lære dem, hvorledes de kunne behage deres himmelske Fader og hans enbaarne Søn, Jesum Kristum, og hvorledes de en Gang i Tiden kunne komme tilbage til deres himmelske Hjem, hvor man ikke kan tænke sig anden end en højst lykfalig Tilstand.

Ak! om Menneskene kunde forstaa dette herlige, naadige Tilbud af en kær Fader, som ser sine Børn her paa Jorden i en elendig Tilstand af Uvidenhed, og ønsker at vise dem Vejen, hvorpaa de kunne blive lyksalige baade her i Livet og i al Evighed! Men ligesom smaa Børn i deres Uvidenhed ofte vilde være udsat for store Farer, hvis deres Forældre overlod dem til egen Raadighed, saaledes ere Menneskene ved at foragte Gud og hans Raad blevne uvidende om ham og hans Veje, som vilde føre dem tilbage til deres Hjem hos ham.

Her i Skandinavien er Evangeliet bleven forkyndt af Herrens udsendte Tjenere i mer end 49 Aar, og, takket være Herren, mange Tusind af de oprigtige af Hjerte have hørt og annammet det glade Budskab om Frelse og Saliggørelse, og formedelst Herrens mange forunderlige Maader og Midler have fundet Udvej til at samles med hans Folk i et dertil udsøgt Land. Der har Herren velsignet dem med Sønner og Døttre, hvilke de have oplært i den rene og sande Lære. Som Følge heraf gaa mange af disse Sønner nu ud i al Verden som Missionærer og sprede Lys og Kundskab om det frelsende Evangelium blandt Menneskene. I Zion ere fire prægtige Templer opførte, hvori et for Verden ubegribeligt Arbejde bliver udført for levende og døde. Mange smukke og rummelige Forsamlingshuse, Skolebygninger, Fabrikker, Møller, samt Villaer og allehaande Boliger ere byggede. Milelange Kanaler og mindre Vandledninger ere udgravede for at faa de øde Steder til at blomstre som Rosengaarden. Et Zion er grundfæstet, hvorfra udgaar Guds Lov til Menneskene. I Herrens Huse høres hans Profeters og Apostles Røst til de Helliges fuldkomne Beredelse og til Advarsel for Jordens Nationer og Folk. Aar for Aar samle sig der Guds lydige Børn og deltage i hans Værk saa vel som i hans Velsignelser. Ak! om Verdens Mennesker kunde se disse Ting i det rette Lys, som vi se dem, og derhos omvende sig fra deres Vildfarelser og tjene Herren! Vilde det da ikke kunne siges, at Jorden var beredet for Guds Millenniums Regering?

Aaret, som nu næsten er tilendebragt, har ligesom flere af de foregaaende været rigt paa mærkværdige Tildragelser, baade til Gavn og Skade for Jordens Beboere. Formedelst Videnskabernes mange Opfindelser faa Menneskene meget Gavn af de dem omgivende Elementer og Naturkræfter; men paa samme Tid koster deres mange Eksperimenter Aar for Aar mange Menneskeliv og volde store Ulykker. Efterhaanden som Videnskaben udvikles, ere Menneskene mere og mere tilbøjelige til at tilskrive sig selv Roes og Ære for den Kundskab, der kun kommer fra Gud, og saaledes foragte og fortørne ham som er Ophav til alt godt. Som Følge heraf komme de længere bort fra ham og fra Sandhed, og rave i et aandeligt Mørke uden at opdage Ledestjernen, den Helligaand.

Himlen og Jordens Kræfter røres heftigt i Opfyldelse af Profe-

tierne; Krigshundene knurre hjemme eller tude paa Valpladsen. Menneskeliv regnes for intet imod det Erhverv, at beholde Overmagten over sin Næste. Armod, Sorg og Nød tiltrækker med faa Undtagelser ingen synderlig Opmærksomhed, men anses som noget efter Naturens Love selvfølgeligt; medens derimod Rigdom, Gods og Ære er Menneskets højeste Attraa og i en vis Forstand tilbedes. Saaledes sluttes Aaret med en Tilstand i Verden af Ufred, Uro, Uvished, Hovmod, Herskesyge, Ærgærrighed og Gudsfornegtelse med alle disses medfølgende Lidenskaber. Kun et lille og for Verden ukendt Folk skuer med saligt Haab i en nær Fremtid til en Forandring paa disse Tingenes Tilstand, hvilken kun kan komme, naar Guds Rige skal anerkendes som universalt paa Jorden, med Frelseren som Konge og Lovgiver, og med et retfærdigt Præstedømme til at være hans Tjenestefolk til Embedernes Forvaltning.

Maa de Sidste-Dages Hellige og vore gode Venner findes i Besiddelse af den Helligaand, samt det fornødne af timelige Ting, saa at de maa kunne have en glædelig og opmuntrende Julefest. F. C.

Ankomst og Beskikkelse. Den 30te November ankom følgende Missionærer fra Utah til København: William Olsen og Oluf Rosenløv fra Mt. Pleasant, Wilford E. Andersen fra Salem, Peter A. Bunderson fra Emery, Niels P. Johnsen fra Logan, og Oluf Johnson fra Brigham City, alle i god Velbefindende.

Den 7de December ankom følgende: Niels O. Gyllenskog og Chr. J. Plowman fra Smithfield og W. C. Olsen fra Iona, Idaho.

Disse Ældster beskikkes til at arbejde for Evangeliets Udspredelse i de forskellige Konferencer som følger: William Olsen og P. V. Bunderson i Skaane, Oluf Rosenløv i Gøteborg, Wilford E. Andersen i Kristiania, Niels P. Johnsen i Aalborg, Oluf Johnsen og C. J. Plowman i Københavns, W. C. Olsen i Kristiania og N. O. Gyllenskog i Stockholms Konference, alle under Bestyrelse af de respektive Konferencepræsidenter. Vi haabe at Held og Lykke maa krone deres og alle Herrens Tjeneres hæderlige Arbejde.

Afløsning. Følgende Ældster løses, efter et hæderligt udført Missionsarbejde, fra deres Virksomhed i Skandinavien med Tilladelse til at rejse hjem til Zion: Lauritz Lauritzen, Christian Pedersen jun., Peter S. Nielsen, John. P. Andersen, Søren C. Christensen, Rasmus Nielsen, Jonas Johnson, N. C. Christensen og Georg A. Peterson.

Andreas Peterson,
Præsident over den skandinaviske Mission.

Kristi Fødsel betragtet.

En vis Verdens-Hersker, Kejser Augustus, udstedte sin Ordre paa at hele Folket under hans Herredømme skulde tælles, hvorfor det blev nødvendigt, at enhver af hans Undersaatter i alle Provindserne maatte indskrives paa Mandtalsliste, saa at denne Folketælling kunde blive saa korrekt som muligt. En Tømmermand ved Navn Josef gik derfor med sin trolovede Hustru op fra Nazareth i Galilæa til Bethlehem, en lille Stad i Judæa, for saaledes at lade sig indskrive. Her søgte de forgæves Ly i Herberget, og for at være i Sikkerhed for Regn og Storm tog til Takke med Plads i en Stald, hvor der formodentlig var rent Halm og Hø, der kunde tjene dem til et Leje; thi den lille Stad var sandsynligvis fyldt med Folk, der ligeledes skulde indskrives. Under deres Ophold her blev Marias Tid fuldkommet, og hun fødte den af Engelen lovede Søn, den samme som skulde være den forjættede Messias, Verdens Frelser. Man maa ikke antage, at Maria og Barnet vare i nogen særdeles lidende Tilstand paa Grund af Kulde, thi Palestina har paa enhver Aarstid et mildt og behageligt Klima, uden Sne og Is som her i Norden. Barnet blev af Moderen svøbt og lagt i en Krybbe, hvor det uden Tvivl laa trygt og varmt. Vejret var saa mildt, at Hyrderne jo vare paa Marken med deres Hjorde, og her besøgte en Engel dem, omskinnet af Herrens Herlighed. Intet Under er det, at de bleve betagne med Frygt over et saa ualmindeligt Syn; men Engelen trøstede dem og tilkendegav sit Budskab: „Eder er i Dag en Frelser født!" Som yderligere Bevis paa Sandheden deraf fortalte han dem, hvor de kunde finde Barnet og dets Moder, hvorefter en himmelsk Hærskare viste sig hos denne Engel, hvilke lovede og prisede Gud, sigende: „Ære være Gud i det Højeste! Fred paa Jorden, og i Menneskene en Velbehagelighed!" Derpaa fore de tilbage til Himmelen, hvorfra de kom, og Hyrderne stode i Forundring over, hvad de havde hørt og set. Tænk, hvilket Indtryk et saadant Syn maa have gjort paa disse overraskede Mennesker! Hvilken Glæde, der under en saa himmelsk Indflydelse og ved et saa herligt Budskab, maa have fyldt deres Hjærter!

De besluttede nu at gaa ind i den lille helligede Stad for at se Barnet, hvilket de fandt i Krybben, som det var bleven dem sagt, og til Josef og Maria fortalte de, hvad Engelen havde forkyndt dem om Barnet, og alle forundredes derover og prisede Gud. Men Maria bevarede disse Ord i sit Hjærte, og Hyrderne vendte tilbage til deres Hjorde og ligeledes lovede og prisede Herren, for hvad de havde hørt og set.

Rygtet spredte sig naturligvis vidt og bredt til Glæde for de troende, og til Frygt for andre. Blandt disse var Kong Herodes, der

frygtede for, at der kunde være Sandhed i Rygtet om den nyfødte Israels Fyrste, hvorfor han søgte at omkomme ham, om end det skulde koste Tusinder af Menneskeliv. Men hans underfundige Plan var ikke ukendt for Gud, der jo var mægtig nok til at bevare og beskærme Barnet fra al Fare, og saaledes advarede Gud ved en Engel Josef og Maria om, at de skulde drage ned til Ægypten med Barnet og forblive der en Tid. Da Herodes var død fik Josef en Befaling af Herrens Engel i en Drøm, at han skulde vende tilbage, og han bosatte sig da i Nazareth i Galilæa.

Foruden disse kraftige Beviser paa Kristi guddommelige Sendelse gav Gud Verden andre Vidner. Blandt disse beretter Bibelen om de vise Mænd fra Østerland, der ledede af en forunderlig klar „Stjerne" til Betlehem. Uden Tvivl havde de haft guddommelig Tilkendegivelse om, hvad der var sket, og under den Helligaands Inspiration fulgte de den besynderlige Vejviser indtil de fandt Barnet, hvilket de tilbad og prisede Gud, at de havde set den lovede Messias, og disse bleve ligeledes Vidner for Verden om denne store Begivenhed.

Anmærkning. Hvad kunde denne Stjerne være? vil maaske nogen spørge. Kunde den være af samme Beskaffenhed som andre Stjerner paa Himmelen? Nej, Videnskaben beviser disse at være for langt borte og af en Beskaffenhed, der ikke kunde svare til denne Begivenhed. Ej heller kunde den være en Meteor, som vi se i Stjerneskud, thi de bevæge sig med en saa umaadelig Fart at de ikke kunde svare til Hensigten som Leder for et Rejseselskab. Kometer have ligesom Planeterne deres visse Baner i hvilke de bevæge sig og ere ligeledes for langt borte til at lede nogen til en lille Landsby. Lader os derimod tænke os en Engel i Solens Glans og Herlighed — celestial Herlighed — svævende i Luften i en halv Mils eller mindre Afstand fra Jorden; den vilde ved Nattetid ses som en Stjerne i forholdsvis Klarhed til dens Afstand fra Øjet. Den vilde være nær nok Jorden til at kunne svare til Hensigten som Ledestjerne, og vilde selv være et Fornuftvæsen, der kunde føre et Selskab i hvilken som helst Retning Vejen maatte ligge. Denne Slags Stjerne er i alt Fald rimelig, og ingen, som har Tro paa, at Gud nogensinde har sendt en Engel til Jorden omskinnet af et klart Lys, kan af god Grund have noget imod, at Ledestjernen kan have været en saadan Herrens Engel. Den vilde være i Stand til at vige bort, efter at have udført sit Arbejde, og at være en Ledestjerne uden dog at ses baade fjærn og nær paa een Gang.

I Verdens Vismænd, I, Stjernekyndige, sig, om I kunne, hvad denne herlige Stjerne var, der saaledes kunde lede de vise Mænd fra Østerland lige til det Hus, eller den Stald, hvor Barnet var født! Og hvor gik Stjernen hen, da den forsvandt? F. C.

Ankomst og Beskikkelse. Den 10de December ankom til København i god Velbefindende følgende Missionærer fra Utah: J. N. Stohl fra Brigham City, Chas A. Larsen fra Ogden, Carl Larson og Martin Jensen fra Sandy, Albert Swensen fra Spanish Fork, Niels M. Jacobsen fra Murray, Chr. Christensen fra Molen, Alfred Ericson og August Sjøstrøm fra Logan, E. C. Lybbert fra Vernal, Parley P. Anderson fra Parleys Park, Utah, og Hans Chr. Hansen og Carl E. Wallgren fra Minkcreek, Idaho. De beskikkes til Missionsvirksomhed i de forskellige Konferencer som følger: til Stockholms Konference J. N. Stohl, C. A. Larson og Albert Swenson; til Gøteborg Konference Carl Larson, C. E. Wallgren, Alfred Ericson og August Sjøstrøm; til Skaane Konference Martin Jensen; til Københavns Konference N. M. Jacobsen; til Aarhus Konference Hans Chr. Hansen og Parley P. Andersen; til Aalborg Konference Chr. Christensen; til Trondhjem Konference E. C. Lybbert.

Tak for Aaret.

Du, som styrer Jorden i sin Gang,
Medens den sin Cykel trolig vender,
Tak, du Lys og Varme den tilsender
Paa sin Vandring mørk og kold og lang.

Tak, at Vintrens Kulde helt forsvandt —
Vaaren kom sit Blomsterflor at sprede;
Fugle kvidre, samle smaat til Rede —
Tak at Somrens Sol paany oprandt.

Tak for Høstens Frugt, som du os gav!
Tak for Markens Fæ, der Fedme yder!
For den Fred og Ro, vort Folk nu nyder —
For din Varetægt paa Land og Hav!

Tak for Aaret, nu saa nær fuldendt! —
Hvad er Aar mod Herrens Evigheder,
Kun et Nu — et Glimt af Sorg og Glæder —
Tak for Liv og hvert et Gode sendt!

F. C.

„Skandinaviens Stjerne“ udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned. Abonnementspris: 1 Krone pr. Kvartal eller Kr. 3,70 om Aaret portofrit.

Indhold.

København, 1899.
Udgivet og forlagt af **Andreas Peterson**, Sankt Pauls Gade 14, 1ste Sal.
Trykt hos F. E Bording V. Petersen).